Lieta Nr.A420538110
Lietvedības Nr.A05381-10/40

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rēzeknē 2010.gada 2.novembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese S.Pujāte

piedaloties pieteicējas sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Ābekoks" pilnvarotajiem pārstāvjiem *V.S.* un *N.P.*,
atbildētājas – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts darba inspekcijas pilnvarotajam pārstāvim *M.B.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Ābekoks" pieteikumā par Valsts darba inspekcijas direktora p.i. 2009.gada 16.decembra lēmuma Nr.04/210-01-03/2361 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Administratīvās rajona tiesas Rēzeknes tiesu namā 2010.gada 18.janvārī saņemts sabiedrības ar ierobežotu atbildību (turpmāk – SIA) „Ābekoks" (turpmāk arī pieteicēja) pieteikums par Valsts darba inspekcijas (turpmāk –VDI) direktora p.i. 2009.gada 16.decembra lēmuma Nr.04/210-01-03/2361, ar kuru atstāts negrozīts Latgales reģionālās VDI Rēzeknes sektora vecākās inspektores 2009.gada 13.oktobra lēmums Nr.12L-395-2009-18 (turpmāk –sākotnējais lēmums) par SIA „Ābekoks" administratīvo sodīšanu pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk –LAPK) 41.panta otrās daļas un 41.^{5}panta trešās daļas ar naudas sodu Ls 1000 apmērā, (turpmāk –Lēmums) atcelšanu.

Pieteikums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[1.1] Lieta pēc būtības un objektīvi netika izskatīta ne pieņemot sākotnējo lēmumu, ne Lēmumu. Ierodoties uz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu, pieteicējai tika izsniegts jau iepriekš sagatavots sākotnējais lēmums, pirms lēmuma pieņemšanas nekādus paskaidrojumus neprasīja, tika atļauts ierakstīt lēmumā savu viedokli. Lietas izskatīšanas gaitā *J.S.* atteicās pieņemt un pievienot lietas materiāliem pieteicējas rakstveida paskaidrojumu. Tas tika izdarīts tikai pēc VDI Rēzeknes sektora priekšnieka iejaukšanās. Tāpat netika ņemts vērā pieteicējas norādītais par *J.S.* uzvedību pārbaudes laikā.

[1.2] Nav pamatota soda naudas piemērošana, proti, dokumentos norādīts, ka sods tiek piemērots par diviem pārkāpumiem, par kuriem atbildība noteikta divos LAPK pantos, taču kā tika izvēlēta un noteikta sankcija skaidrojuma nav.

[1.3] Nav pamata apgalvot, ka darbinieks *G.T.* strādāja bez darba līguma. Pirmkārt, pārbaudes brīdi ne valdes loceklis, ne par lietvedību atbildīgā persona darbā nebija. Otrkārt, nav skaidrs, kam 2009.gada 5.oktobrī (izņemot pašu *G.T.*) tika lūgts uzrādīt darba līgumu. Treškārt, darba līgums ar *G.T.* VDI tika uzrādīts 2009.gada 6.oktobrī. Turklāt minētā persona norīkota strādāt SIA „Ābekoks" no Nodarbinātības valsts aģentūras un iestājās darbā tieši 2009.gada 5.oktobrī –pārbaudes dienā. Līdz ar to LAPK 41.panta otrajās daļā minētais pārkāpums nav pierādīts un attiecīgi sods piemērots nepamatoti.

[1.4] Nav pamatots slēdziens, ka pieteicēja ir pieļāvusi Ministru kabineta 2002.gada 9.decembra noteikumu Nr.526 „Darba aizsardzības prasības, lietojot darba aprīkojumu un strādājot augstumā" (turpmāk –Noteikumi Nr.526) 18.punkta prasības, jo nevienā dokumentā nav norādīts, kāds konkrēti aprīkojums netika aprīkots ar drošības ierīcēm. Pieteicējai izsniegtajā fotoattēlā ir redzams darbgalds, bet nav saprotams, kur tas atrodas un kāds ir pamats uzskatīt, ka šis darbgalds atrodas pieteicējas cehā. No fotoattēla redzams, ka fotografēšanas brīdī darbgalds netika lietots un darbināts.

Nav aizliegts atbilstoši minētajiem noteikumiem veikt darbgalda tehnisko apskati un to remontēt, ko savukārt nevar izdarīt nenoņemot kādu vāku. Pēc VDI inspektores loģikas sanāk, ka ne pie kādiem apstākļiem nedrīkst pat atvērt nekādu vāku no aprīkojuma vai darbgalda, jo tas ir pārkāpums. Tādi uzskati liecina par VDI darbinieku nekompetenci un formālu darbu.

[1.5] Nevienā dokumentā netika norādīta pārkāpuma vieta atbilstoši LAPK 256.[1]panta normai.

VDI nav ievērojusi LAPK 4., 237. un 244.pantu prasības.

[2] 2010.gada 3.martā Administratīvās rajona tiesas Rēzeknes tiesu namā saņemts Valsts darba inspekcijas (turpmāk arī atbildētāja) rakstveida paskaidrojums (*lietas 21.lapa*), kurā norādīts, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms, pamatojoties uz pārsūdzētajā Lēmumā norādītajiem apsvērumiem.

[3] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvji pieteikumu uzturēja uz tajā norādīto motīvu pamata.

Atbildētāju pārstāvošās iestādes pilnvarotais pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumā norādītajiem apsvērumiem.

[4] Tiesas sēdē tika nopratināti liecinieki *A.M.* un *I.P.*.

Lieciniece *A.M.* liecināja, ka 2009.gada 5.oktobrī darbgalds bija izjaukts, bija norāvusies ķēde, darbgaldu remontēja. Pēc tam atnāca vīrietis un sāka darbgaldu fotografēt, pēc tam atnāca sieviete un sarakstīja mūsu personas datus. Nekas netika prasīts un mēs pat nepaspējām pateikt, ka darbgalds ir salūzis. Darbgaldam bija norāvusies ķēde, tā tika uzlikta, bet aizsargnožogojumu vēl nebija paspējuši uzlikt. Tajā dienā darbgalds vēl strādāja, bet tad nokrita ķēde un tas tika izjaukts. Kad ķēde tika uzlikta un aizsargnožogojums nebija vēl uzlikts, darbgalds nestrādāja, jo, ja nav aizsargnožogojuma, mēs nestrādājam. Kad ienāca VDI darbinieki, vīrietis nestādījās priekšā un neko neteica, bet sievietei bija piesprausta apliecība un viņa pateica, ka veic pārbaudi.No uzņēmuma vadības pārbaudes laikā neviena uz vietas nebija. VDI mums nelūdza uzrādīt dokumentus. Nezinu vai pārbaudes dalībnieki vēlējās satikt priekšniecību. Mums nekas tāds netika prasīts. Man paskaidrojumu VDI neprasīja sniegt, bet to prasīja *G.T.* Viņam tika diktēts, lai viņš rakstītu, kaut gan viņš nesaprot latviešu valodu. Dzirdēju, kā *G.T.* sieviete latviešu valodā diktēja. Nesapratu, ko viņam diktēja, jo pati latviešu valodu nepārvaldu.

Liecinieks *I.P.* liecināja, ka pārsteidza VDI rīcība pagājušā gada rudenī, tas varēja būt 5.oktobris. Gāju pa uzņēmuma teritoriju savās darba darīšanās, kad izdzirdēju, ka sieviete histēriski kliedz un skrien man pakaļ ar saucieniem par to, kur es bēgu, jo viņai ar mani jārunā. Viņa nestādījās priekšā. Mani saķēra pie rokas un aizveda uzdot jautājumus. Kad man sāka uzdot jautājumus, sapratu, ka tā ir kaut kāda pārbaude. Neredzēju, kad pārbaude atbrauca. Neredzēju to vai sievietei bija piesprausta apliecība. Sieviete prasīja nosaukt personas datus, ko pateicu. *G.T.* pie mums bija atnācis pirmo dienu, jo biju klāt, kad viņš rakstīja paskaidrojumu. Viņš bija atsūtīts no Nodarbinātības valsts aģentūras. Paskaidrojumu viņam diktēja VDI darbiniece, bet latviešu valodu viņš nepārva. Nedzirdēju,

ko *G.T.* VDI darbiniecei teica krievu valodā.To, ko *G.T.* lika rakstīt, neatceros.Tajā dienā *G.T.* bija ieradies, bet man liekas reāli nestrādāja. Viņš bija ieradies darbā, jo viņam bija norīkojums uzsākt darbu tajā dienā, taču to, ka viņš strādāja, neredzēju. Darbgalds bija remontā. Pats pie šī darbgalda nestrādāju. Parasti, ja kāds darbgalds tiek remontēts, tad tam tiek atslēgta strāvas padeve un neviens pie tāda darbgalda netiek pielaists. Šis darbgalds nebija manā pakļautībā. Es darbgaldam strāvas padevi neatslēdzu, taču to vajadzēja izdarīt elektriķim un to vajadzēja VDI pārbaudīt.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, noklausoties administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un pārbaudot lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[6] SIA „Ābekoks" iesniedza pieteikumu par Lēmumu, ar kuru atstāts spēkā SIA „Ābekoks" piemērotais administratīvais naudas sods Ls 1 000 apmērā par administratīvo pārkāpumu, atbildība par kuru paredzēta LAPK 41.panta otrajā daļā un 41.^{5}panta trešajā daļā.

Saskaņā ar LAPK 41.panta otro daļu par darba līguma nenoslēgšanu rakstveida formā uzliek naudas sodu darba devējam (..) juridiskajai personai – no septiņsimt piecdesmit līdz piectūkstoš latiem.

Darba likuma 40.panta pirmā daļa noteic, ka darba līgums slēdzams rakstveidā.

Saskaņā ar LAPK 41.^{5}panta trešo daļu par darba aizsardzību regulējošo normatīvo aktu prasībām neatbilstoša darba aprīkojuma lietošanu vai drošības prasību neievērošanu uzliek naudas sodu darba devējam (..) juridiskai personai no tūkstoš līdz divtūkstoš latiem.

Noteikumu Nr.526 18.punkts noteic, ja pastāv risks nonākt mehāniskā kontaktā ar kustīgām darba aprīkojuma daļām, kas varētu izraisīt nelaimes gadījumu, šīs daļas aprīko ar aizsargiem vai citām drošības ierīcēm, lai novērstu piekļūšanu bīstamajām zonām vai apstādinātu bīstamo daļu kustību pirms bīstamās zonas sasniegšanas.

[7] Tiesa lietā konstatē šādus pierādījumus:

[7.1.] 2009.gada 05.oktobrī Latgales reģionālās VDI amatpersona veica pārbaudi SIA „Ābekoks" un konstatēja, ka persona *G.T.,* personas kods */personas kods/*, strādāja uzņēmumā par palīgstrādnieku no 2009.gada 05.oktobra bez rakstveidā noslēgta darba līguma, ka darbs tiek veikts kokapstrādes cehā ar nomaļzāģi, pastāvot riskam darbiniekiem nonākt mehāniskā kontaktā ar kustīgām darba aprīkojuma daļām, kas var izraisīt nelaimes gadījumu. Darba aprīkojuma kustīgās daļas nav aprīkotas ar aizsargiem vai citām drošības ierīcēm atbilstoši Noteikumu Nr.526 18.punkta prasībām, pārkāpums fiksēts ar fotokameru un fotogrāfijas pievienotas lietas materiāliem (*lietas 40.,42.lapa*).

[7.2] *G.T.* Latgales reģionālās VDI amatpersonai rakstveidā paskaidroja, ka 2009.gada 05.oktobrī SIA „Ābekoks" strādā pirmo dienu, darba līgumu nav parakstījis, darba līguma eksemplārs viņam nav izsniegts (*lietas 38.lapa*).

[7.3] 2009.gada 06.oktobrī Latgales reģionālās VDI amatpersona sastādīja vēl vienu aktu par konstatētajiem faktiem, kurā norādīja, ka rakstveidā noformēts darba līgums ar *G.T.* tika uzrādīts 2009.gada 6.oktobrī, kā arī no SIA „Ābekoks" valdes locekļa *V.S.* paskaidrojuma izriet, ka *G.T.* darba līgumu parakstīja 2009.gada 6.oktobrī, taču darba līgumā norādīts, ka darbinieks *G.T.* uzsāka darbu 2009.gada 5.oktobrī. Aktā klāt pierakstīts, ka darba līgums ar *G.T.* tika parakstīts 2009.gada 5.oktobrī, bet savu eksemplāru minētā persona saņēma 2009.gada 6.oktobrī (*lietas 39.lapa*).

Rakstveida paskaidrojumā 2009.gada 6.oktobrī SIA ,,Ābekoks" valdes loceklis *V.S.* norāda, ka *G.T.* 2009.gada 1.oktobrī tika nosūtīts darbam SIA ,,Ābekoks" no Nodarbinātības valsts aģentūras (*lietas 50.lapa*), bet darbu SIA ,,Ābekoks" uzsāka 5.oktobrī. Dokumentu sagatavošanu veica sekretāre *L.M.*, kura neveica darbu darbnespējas dēļ (*lietas 36.lapa*).

[7.4] 2009.gada 6.oktobrī sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols AM Nr.008038 SIA „Ābekoks" par to, ka *G.T.* 2009.gada 5.oktobrī uzņēmumā tika nodarbināts bez rakstveidā noslēgta darba līguma, neievērojot Darba likuma 40.panta pirmās daļas prasības, ka kokapstrādes cehā darbinieki veic darbu ar nomaļzāģi, pastāvot riskam darbiniekiem nonākt mehāniskā kontaktā ar kustīgām darba aprīkojuma daļām, kas var izraisīt nelaimes gadījumu. Darba aprīkojuma kustīgās daļas nav aprīkotas ar aizsargiem vai citām drošības ierīcēm atbilstoši Noteikumu Nr.526 18.punkta prasībām (*lietas 31.-32.lapa*).

[7.5] 2009.gada 13.oktobra rakstveida paskaidrojumā SIA „Ābekoks" valdes loceklis *V.S.* paskaidro, ka Darba likuma 40.panta pirmās daļas prasības nav pārkāptas, jo *G.T.* darbu uzsāka tieši pārbaudes dienā 2009.gada 5.oktobrī pēc norīkojuma no Nodarbinātības valsts aģentūras. Pirms tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols tika iesniegts 2009.gada 6.oktobra darba līgums Nr.108 (*lietas 35.lapa*). Tāpēc nav saprotama protokolā norādītā pārkāpuma būtība, tajā nav atspoguļots, kāpēc nav ņemti vērā paskaidrojumi un iesniegtie dokumenti. Attiecībā uz Noteikumu Nr.526 18.punkta prasību pārkāpumu norāda, ka protokolā nav norādīts, kāds konkrēti aprīkojums netika aprīkots ar drošības ierīcēm, fotogrāfijā redzamais darbgalds fotografēšanas brīdī nebija nodarbināts, 2009.gada 5.oktobrī tas tika remontēts, bija atslēgts no strāvas (*lietas 34.lapa*).

[7.6] 2009.gada 13.oktobrī *G.T.* paskaidroja, ka darba līgums tika noslēgts 2009.gada 5.oktobrī no rīta (*lietas 33.lapa*).

[7.7] 2009.gada 13.oktobrī Latgales reģionālā VDI pieņēma lēmumu Nr.12L-395-2009-18, ar kuru SIA „Ābekoks" par 2009.gada 6.oktobra administratīvā pārkāpuma protokolā AM Nr.008038 konstatētajiem pārkāpumiem piemērots administratīvais sods – naudas sods Ls 1 000 apmērā. Atbildību mīkstinošie un atbildību pastiprinošie apstākļi nav konstatēti (*lietas 29.-30.lapa*).

Nepiekrītot minētajam lēmumam pieteicēja to apstrīdēja VDI direktoram (*lietas 27.lapa*).

[7.8] Ar VDI direktora p.i. 2009.gada 16.decembra lēmumu Nr.04/210-01-03/2361 atstāts negrozīts sākotnējais lēmums (*lietas 12.-17.lapa*).

Lēmumā norādīts, ka administratīvais sods SIA ,,Ābekoks" tiek atstāts spēkā, lai sasniegtu LAPK 1. un 22.pantā noteiktos mērķus, it sevišķi, lai pieteicēju audzinātu likumu precīzas un stingras ievērošanas garā, kā arī lai ieaudzinātu cieņas pilnu attieksmi pret citu pilsoņu tiesībām, godu un pašcieņu, apzinīgu attieksmi pret saviem pienākumiem un atbildību sabiedrības priekšā. Sabiedrības interesēs ir, lai darba devējs (pieteicēja) ievērotu darbinieku tiesības, proti, slēgtu rakstveida darba līgumus ar darbiniekiem, kā arī ievērotu darba aizsardzību regulējošo normatīvo aktu prasības, ja darbiniekiem ir jāveic darbs ar paaugstinātas bīstamības ierīcēm. Sabiedrībai ir nepieciešams, lai darba devējs, nodarbinot darbiniekus, nodrošinātu drošus, veselībai nekaitīgus darba apstākļus. Darbinieki, kuriem nav nodrošināti droši darba apstākļi, tiek pakļauti darba vides riska un veselības apdraudējumam, kā rezultātā var notikt nelaimes gadījums. Darba devējs ir atbildīgs par nodarbināto drošību un veselību darbā. Uzliekot administratīvo sodu, VDI amatpersona samēroja juridiskās personas zaudējumus un labumu, ko iegūst sabiedrība, un secina, ka šajā gadījumā pieteicējas intereses tiek mazāk aizskartas nekā tiks gūts sabiedriskais labums - darba devējs tiks mudināts rūpēties par darbinieku aizsardzību un ievērot darbinieku tiesības.

[8] Lietā nav strīda par to, ka SIA „Ābekoks" pārbaudes laikā 2009.gada 5.oktobrī darba līgums ar *G.T.* rakstveidā nebija noslēgts. Minētais izriet gan no 2009.gada 5.oktobra akta par konstatētajiem pārkāpumiem, gan no *G.T.* 2009.gada 5.oktobra paskaidrojuma, gan no darba līguma Nr.108, no kura redzams, ka tas noslēgts 2009.gada 6.oktobrī, bet darbu uzsāk 2009.gada 5.oktobrī, gan no administratīvā pārkāpuma protokola.

Lietā ir strīds par to, vai pieteicēja ir saucama pie administratīvās atbildības pēc LAPK 41.panta otrās daļas, ja VDI rakstveidā noformēts darba līgums tika uzrādīts 2009.gada 6.oktobrī.

[9] Darba likuma 28.panta pirmā un otrā daļa noteic, ka darba devējs un darbinieks savstarpējās darba tiesiskās attiecības nodibina ar darba līgumu. Ar darba līgumu darbinieks uzņemas veikt noteiktu darbu, pakļaujoties noteiktai darba kārtībai un darba devēja rīkojumiem, bet darba devējs — maksāt nolīgto darba samaksu un nodrošināt taisnīgus, drošus un veselībai nekaitīgus darba apstākļus.

Atbilstoši Darba likuma 39.pantam darba līgums uzskatāms par noslēgtu ar brīdi, kad darbinieks un darba devējs ir vienojušies par veicamo darbu un darba samaksu, kā arī darbinieka turpmāku pakļaušanos noteiktai darba kārtībai un darba devēja rīkojumiem.

Šā likuma 40.panta pirmā daļa noteic, ka darba līgums slēdzams rakstveidā, bet šā panta sestā daļa noteic, ka darba devējam ir pienākums gādāt par darba līgumu noslēgšanu rakstveidā un veikt noslēgto darba līgumu uzskaiti.

No minētajām tiesību normām secināms, ka darba devējam nav tiesību ļaut darbiniekam uzsākt darbu iekams nav noslēgts darba līgums. Kā konstatējams no lietas materiāliem, *G.T.* darbs SIA „Ābekoks" bija jāuzsāk 2009.gada 5.oktobrī. Atbilstoši Valsts ieņēmumu dienesta sniegtajai informācijai *G.T.* kā darba ņēmējs SIA „Ābekoks" ir no 2009.gada 5.oktobra (*lietas 44.lapa*). Taču darba līgums ar *G.T.* noslēgts tikai 2009.gada 6.oktobrī, tajā norādīts, ka darbi *G.T.* uzsāk 2009.gada 5.oktobrī. Tādējādi secināms, ka *G.T.* 2009.gada 5.oktobrī SIA „Ābekoks" bija nodarbināts bez rakstveidā noslēgta darba līguma.

Darba līguma nenoformēšana rakstveidā atbilst LAPK 41.panta panta otrajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvam.

[10] Tiesa kritiski vērtē *G.T.* 2009.gada 13.oktobra paskaidrojumu, ka darba līgums tika noslēgts 2009.gada 5.oktobrī no rīta, jo 2009.gada 5.oktobrī *G.T.* paskaidroja pretējo, proti, ka darba līgumu viņš nav parakstījis. Tiesa piešķir lielāku ticamību 2009.gada 5.oktobra paskaidrojumam, turklāt to apstiprina arī apstāklis, ka darba līgums ir datēts ar 2009.gada 6.oktobri. SIA „Ābekoks" valdes loceklis *V.S.* 2009.gada 13.oktobra paskaidrojumā norāda, ka pārbaudes dienā viņš un sekretāre bija slimi un nebija darbā, līdz ar to tiesai rodas pamatotas šaubas, ka darba līgums ar *G.T.* noslēgts 2009.gada 5.oktobrī no rīta. Turklāt pieteicējas pārstāve *N.P.* tiesas sēdē paskaidroja, ka pieteicējas pārstāvis *V.S.* 2009.gada 5.oktobrī no rīta bija darbā, pārējiem darbiniekiem paskaidroja, ka atnāks cilvēks no Nodarbinātības valsts aģentūras, kuram jāiedod darbs, un viņš tika tajā dienā nodarbināts. Ka darba līgums reāli tika noslēgts 2009.gada 6.oktobrī, bet *G.T.* faktiski strādāja no 2009.gada 5.oktobra.

[11] Ievērojot [8] –[10] punktā norādītos apstākļus, tiesa secina, ka SIA „Ābekoks" pārkāpums ir pareizi kvalificēts atbilstoši LAPK 41.panta otrajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvam. Ar lietā esošajiem materiāliem ir pierādīts, ka SIA „Ābekoks" nodarbināja personu 2009.gada 5.oktobrī bez rakstveidā noslēgta darba līguma.

[12] Lietā ir strīds arī par to, vai pieteicēja ir pieļāvusi Noteikumu Nr.526 18.punkta prasību pārkāpumu.

Kā konstatējams no lietas materiāliem, Latgales reģionālās VDI pārbaudē konstatēja, ka pieteicējas kokzāģētavas cehā atrodošies nomaļzāģis atrodas nenožogotā vietā, nav aprīkots ar aizsargiem vai citām drošības ierīcēm (*lietas 42.lapa*).

Pieteicējas pārstāvis tiesas sēdē paskaidroja, ka pārbaudes dienā nomaļzāgis tika remontēts, kā pierādījumu tam iesniedza remontdarbu uzskaites žurnālu (*lietas 53.-54.lapa*). Atbilstoši ierakstiem remontdarbu uzskaites žurnālā nomaļzāģis tika remontēts no 2009.gada 2. līdz 6.oktobrim. Lieciniece *A.M.* tiesas sēdē liecināja, ka 2009.gada 5.oktobrī ar nomaļzāģi tika strādāts, bet tad tika norauta ķēde un pēc ķēdes uzlikšanas aizsargnožogojums vēl nebija uzlikts un darbgalds netika darbināts. Līdz ar to tiesa kritiski vērtē pieteicējas pārstāvja paskaidrojumu, ka nomaļzāģis no 2009.gada 2. līdz 6.oktobrim tika remontēts. Turklāt no lietā esošās fotogrāfijas nav redzams, ka iekārta tiktu remontēta, ka iekārta būtu norobežota no pārējās telpas. Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis citastarp atzina, ka konkrētajā brīdi remontdarbi nenotika, jo bija pasūtīti gultņi, bet par iekārtas remontu liecināja tas, ka bija atslēgta strāvas padeve. Papildus norādīja, ka noteikumu, kas remontdarbu laikā nosaka iekārtu izolēt vai speciāli iezīmēt, nav, ka 2009.gada 5.oktobrī nomaļzāģis tika darbināts testa režīmā. Līdz ar to pieteicējas pārstāvja paskaidrojumi ir pretrunīgi. Tiesa kritiski vērtē liecinieka *I.P.* liecības, ka darbgalds pārbaudes dienā bija remontā, jo, kā liecinieks pats atzina, tad viņš pie šī darbgaldu nestrādā, un strāvas padevi darbgaldam viņš neatslēdza.

Savukārt atbildētājas pārstāvis, kurš arī piedalījās 2009.gada 5.oktobrī pārbaudē SIA „Ābekoks", paskaidroja, ka pārbaudes brīdī darbgalds darbojās un pie tā strādāja sieviete, ka varēja saprast, ka viņa strādā nevis remontē. Darbgalds tika apturēts tad, kad pie tā piegāja VDI amatpersonas.

Izskatāmajā gadījumā tiesa lielāku ticamību piešķir VDI amatpersonas paskaidrojumiem, jo tā nav ieinteresēta lietas iznākumā, savukārt pieteicēja ir ieinteresēta izvairīties no atbildības.

Ievērojot šajā punktā minēto, tiesa secina, ka pieteicēja ir pieļāvusi Noteikumu Nr.526 18.punkta prasību pārkāpumu, līdz ar to SIA „Ābekoks" pārkāpums ir pareizi kvalificēts atbilstoši LAPK 41.^{5}panta trešajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvam.

[13] Attiecībā uz pieteicējas iebildumu, ka 2009.gada 13.oktobrī administratīvās lietas izskatīšana nenotika, bet pieteicējas pārstāvim tika izsniegts jau iepriekš sagatavots lēmums, tiesa norāda, ka pieteicējs ir izmantojis savas tiesības un sākotnējo lēmumu apstrīdējis, augstāka iestāde –VDI lietu ir skatījusi vēlreiz pēc būtības un ir vērtējusi visus lietā esošos materiālus. Atbildētāja Lēmumā ir atbildējusi uz būtiskajiem argumentiem, ko pieteicēja norādījusi savos paskaidrojumos, t.sk., arī 2009.gada 13.oktobra, un apstrīdēšanas iesniegumā, un atzinusi, ka pieteicējai administratīvais sods ir piemērots pamatoti. Tiesas ieskatā, gadījumā ja pieteicēju neapmierina atbildētājas sniegtā argumentācija, tas nenozīmē, ka šādu pretargumentu nav. Turklāt, atbildētājai nav pienākums atbildēt uz visiem argumentiem, bet gan tikai uz tādiem būtiskiem argumentiem, kas varētu mainīt lietas rezultātu.

Pieteikumā tiesai pieteicēja ir norādījusi uz tiem pašiem argumentiem kā apstrīdēšanas iesniegumā.

No lietas materiāliem tiesa nekonstatē, ka atbildētāja nav ievērojusi LAPK 237. un 244.panta prasības, kā arī LAPK 256.^{1}panta pirmās daļas prasības, jo kokzāģētavas apskate ir veikta uz vietas un konstatētais Noteikumu Nr.526 18.punkta prasību pārkāpums konstatēts ar tehnisko līdzekli –fotoaparātu, ko apliecina lietas materiālos esošais fotoattēls.

[14] Ievērojot administratīvā soda mērķi, kas reglamentēts LAPK 22.pantā, proti, tas paredzēts, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī, lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus, soda naudas piemērošana var kalpot par labu līdzekli personas audzināšanai, kas varētu personu atturēt no turpmākas šādas rīcības.

Savukārt LAPK 32.panta pirmajā daļā noteikts, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. LAPK 32.panta otrajā daļā noteikts, ka, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Atbilstoši LAPK 35.panta otrās daļas normai, ja persona ir izdarījusi vairākus administratīvos pārkāpumus, kas konstatēti vienlaicīgi, un tos izskata viena un tā pati institūcija (amatpersona), administratīvais sods tiek uzlikts tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu.

[15] Kā atzinis Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments savā 2009.gada 21.maija spriedumā lietā Nr.223/2009, lai noteiktu, kurš no izdarītajiem pārkāpumiem ir smagākais, ir jāvadās no likumdevēja noteiktās sankcijas apmēriem par attiecīgajiem administratīvajiem pārkāpumiem. Par smagāko pārkāpumu uzskatāms tas pārkāpums, par kuru likumdevējs ir noteicis bargāku sankciju.

LAPK 41.panta otrajā daļā paredzētā sankcija juridiskajām personām ir naudas sods no septiņsimt piecdesmit līdz piectūkstoš latiem.

LAPK 41.^{5}panta trešajā daļā paredzētā sankcija juridiskajām personām ir naudas sods no tūkstoš līdz divtūkstoš latiem.

No minētajām sankcijām secināms, ka likumdevējs par smagāko pārkāpumu ir atzinis administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts LAPK 41.pantā, kura sankcija nosaka zemāku minimālā naudas soda apmēru, bet paredz lielāku maksimālā naudas soda apmēru salīdzinājumā ar LAPK 41.^{5}panta trešās daļas sankciju.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka pieteicējai bija nosakāms sods LAPK 41.panta pirmajā daļā paredzētās sankcijas ietvaros.

Kā atzinis Senāts savā 2009.gada 21.maija spriedumā lietā Nr.223/2009, tajos gadījumos, kad par vieglāko pārkāpumu ir paredzēta augstāka administratīvā soda minimālā robeža, salīdzinot ar smagākā pārkāpuma sankciju, nosakot sodu tās sankcijas ietvaros, kas ir paredzēta par smagāko pārkāpumu, ir jāņem vērā, ka piemērojamais sods nevar būt mazāks par vieglākā pārkāpuma minimālo robežu.

Līdz ar to izskatāmajā gadījumā pieteicējai sods nosakāms par smagāko pārkāpumu paredzētās sankcijas ietvaros, kas nav mazāks par vieglākajā sankcijā paredzēto minimālo sodu.

[16] No Lēmuma tiesa konstatē, ka pieteicējai par diviem administratīvajiem pārkāpumiem ir piemērots naudas sods Ls 1 000 apmērā. Lēmumā norādīts, ka administratīvais sods uzlikts par LAPK 41.^{5}panta trešajā daļā paredzēto pārkāpumu, jo tas ir smagāks pārkāpums nekā LAPK 41.panta pirmajā daļā noteiktais pārkāpums.

Tiesa secina, ka izskatāmajā gadījumā pieteicējai administratīvais sods noteikts, neievērojot LAPK 35.panta otrās daļas prasības. Taču ņemot vērā, ka šāds naudas soda apmērs atbilst LAPK 41.panta otrās daļas paredzētās sankcijas ietvariem, kā arī tas ir noteikts, ievērojot LAPK 41.^{5}panta trešās daļas minimālo robežu, tiesa atzīst, ka nav

pamata atcelt Lēmumu, jo pieļautā kļūda konkrētajā gadījumā nevarēja mainīt piemērojamā soda apmēru.

Ņemot vērā apstākli, ka lietā nav konstatēti atbildību pastiprinošie un atbildību mīkstinošie apstākļi, ka sods piemērots LAPK 41.[5]panta trešās daļas minimālās sankcijas apmērā, tiesa atzīst, ka Valsts darba inspekcijas direktora p.i. 2009.gada 16.decembra lēmums Nr.04/210-01-03/2361 par SIA „Ābekoks" sodīšanu ar naudas sodu Ls 1 000 apmērā ir tiesisks un nav atceļams, savukārt pieteikums kā nepamatots ir noraidāms.

Pārējos pieteicējas iebildumus tiesa nevērtē, jo tie nevar ietekmēt tiesas nolēmumu pēc būtības.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-290.pantu, 291.panta pirmo daļu un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu tiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Valsts darba inspekcijas direktora p.i. 2009.gada 16.decembra lēmumu Nr.04/210-01-03/2361, bet sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Ābekoks" pieteikumu noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rēzeknes tiesu namā.

Tiesnese S.Pujāte